

understøtter nu denne Indstilling, men beklager, at der ikke er forlangt en betydelig større Sum. Jeg maa som Forretningsmand, der færdes i 2det Brevskriverkontor, her atter — jeg har gjort det før — bevidne, at den Expedition, der finder Sted i 2det Brevskriverkontor, er aldeles ufuldstændig og upassende for et offentligt Kontor. Den Skrivelse fra Justitsministeren, som Udvalget har aftrykt, oplyser to Ting, for det Første, at Expeditionerne i 2den Brevskriverkontor er tiltagne i en overordentlig Grad, og at der findes Retsdage, da det lille Kontorpersonale bogstavelig er tilbænget med og begravet i Thinglæsningsdokumenter. Endvidere oplyser denne Skrivelse, at i 12 Aar ere Indtægterne til Statskassen forøgede til det Femdobbelte. Indtægterne vare i 1870 31,000 Kr. og i 1881 163,000 Kr., det er altsaa godt og vel 5 Gange saa meget som for 12 Aar siden. Jeg vil bede Thinget huse paa, at da Indtægterne vare 31,000 Kr., ansaas det for passende, at der var 1 Kontorchef og 1 Assistent. Nu lægger man paa disse to Mennesker 5 Gange saa meget Arbejde og tvinger dem til at skaffe Statskassen 5 Gange saa store Indtægter, som man gjorde Regning paa, da deres Gager bleve normerede. Jeg tror, at det er uden at bruge nogen Overdrivelse en skrigende Uretfærdighed. Jeg, som kender Personalet der, veed, at en Assistent er bleven aldeles ødelagt ved Overanstrengelse og har maattet gennemgaa et langvarigt, mange Maanedes Sygeleie, og efter at være opstaaet derfra er han bleven erklæret for næsten ubrugelig til Forretninger. Jeg veed ikke, hvor længe denne Tilstand skal vedvare, og sølgelig kan det tænkes, at der falder flere saadanne Offre for deres Embedsgjærning. Men lad os huse paa, at et saadant Arbejde kræver Staten af en Mand, som har faaet videnskabelig Dannelse, og saa byder man ham 1,600 Kr. i Lønning om Aaret. Jeg tror ikke, at nogen som helst Privatmand vil forlange en saadan Overanstrengelse af sine Kontorfolk, og jeg tror endnu mindre, at en billig-tænkende Privatmand vilde byde en dulg Arbejder saa usle og elendige Pengevillkaar. Dette er nu fra Pengestandpunktet. Det vilde dog ikke være urimeligt, at Statskassen og Rigsdagen forøgede Betalingen, hvor Arbejdet er steget i den Grad, og det vilde være endnu naturligere, om Staten ansatte et Tillæg af Embedsmænd der. Men det er ikke det eneste Punkt eller den eneste Side, fra hvilken denne Bevilling bør ses, den bør nemlig ogsaa ses fra Publikums Side, fra vor Side, som bringe Thinglæsningsdokumenterne op i dette Kontor og leverer disse store Summer til Statskassen;

vi have dog et Krav paa at blive expederede paa en passende Maade. Men Lokalet i Brevskriverkontoret er saa slet og indskrænket, at man maa vente der næsten timevis for at komme til Stranken, og det er ikke blot, naar man skal aflevere Dokumenter, men ogsaa, naar man skal hente dem; det tror jeg ikke kan være Meningen med de høie Sportler, som vi betale. Den høitærede Minister har ved Retspleiereformen forelagt et Sportelreglement her i Thinget til Godkendelse, som er langt billigere end det, vi nu betale, og jeg tror derfor, at de høie Sportler berettigede os til at fordrø af Statskassen og Rigsdagen, at Brevskriverkontoret bliver saaledes udstyret med Hensyn til Lokaler og Expeditionens Dygtighed, at vi ikke behøve at give et Tillæg af Tidsspilde, hver Gang vi skulle i dette Kontor. Nu er vel Thingen forbi for dette Aar, men der kommer det næste Finantsaar, og jeg veed ikke af, at den høitærede Minister paa Finantsloven for næste Aar har forlangt en forøget Lønning til Kontoret der eller en Sum til nye Kontorlokaler. Naar jeg sagde, at jeg vilde have ønsket, at Bevillingen havde været over 1,500 Kr., og at den havde været betydelig derover, saa er det, fordi jeg tror, at der nødvendig behøves i dette Kontor en Assistent eller Fuldmægtig og en Kopist til. Derjom dette forøgede Antal Personer blev sat derind, vilde der endda være uhyre Meget at gjøre for hver Ijær og meget Mere, end der arbejdes i de fleste andre Kontorer. Men dernæst maa der skaffes mere Kontorplads. Vilde de Herrer af Finantsudvalget gaa op i Brevskriverkontoret, saa vilde de finde, at Bladsen er saa slet, at man maa lægge Bantebøgerne i to-tre Stabler ovenpaa hverandre, og Bøgerne bestadiges derved i den Grad, at Staten narrer sig selv, fordi der inden kortere Tid maa anstattes nye og kostbarere Protokoller. Dernæst er der saa ringe Plads, at Kontorister, Kopister ikke kunne sidde der; de maa stiftes til at komme. Nogle maa arbejde om Aftenen eller Natten og Andre om Dagen, fordi de ikke have Verde, de kunne sidde ved, og fordi der ikke er en Kvadratalen, som er ubenyttet i det Rum, jeg mener. Der er Plads for nok i offentlige Bygninger, selv om man ikke kunde finde nogen Plads i Raad- og Domhuset, hvortil disse Extraarbejder — thi det er virkelig Extraarbejder — kunne henvises for at søge Kontor. Jeg savner altsaa en yderligere Bevilling nu paa den Finantslov, der skal vedtages her om saa Dage. Jeg henstiller til den høitærede Minister og til Finantsudvalget, om de ikke ville undersøge, hvorvidt jeg her taler Sandhed, hvorvidt det, jeg